

Євгенія Валеріївна МІНАКОВА,
кандидат юридичних наук, доцент
(Дніпровський державний університет
внутрішніх справ, м. Дніпро)

ПОЛІТИКА РЕІНТЕГРАЦІЇ ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЙ УКРАЇНИ ТА ЇЇ ПРАВОВІ ОСНОВИ

У статті надано характеристику політики реінтеграції тимчасово окупованих територій України та її правових основ з метою вироблення пропозицій щодо її удосконалення.

Реінтеграції тимчасово окупованих територій України притаманний політичний контекст. Реінтеграція є одним із ключових завдань української державної політики, що насамперед потребує ретельної підготовки та визначення механізму подолання внутрішніх і зовнішніх ризиків.

Зазначено, що політика реінтеграції тимчасово окупованих територій України не отримала комплексного врегулювання в окремому нормативно-правовому акті. Необхідним є прийняття закону про реінтеграцію деокупованих територій та ухвалення відповідних підзаконних нормативно-правових актів. Ухвалення Концепції реінтеграції деокупованих територій, а також стратегічних документів щодо інформаційної та економічної політики на деокупованих територія є логічним продовженням такого політичного рішення.

Доведено, що громадська участь у політиці реінтеграції тимчасово окупованих територій України сприяє прозорості, справедливості та ефективності політичних рішень, а також зміцненню суспільної довіри.

Зроблено висновки, що формування політики реінтеграції тимчасово окупованих територій України є важливим завданням, яке вимагає комплексного та системного підходу. Політика реінтеграції повинна ґрунтуватися на Конституції України та бути визначеною в окремому законі України, крім того важливі чіткі і послідовні стратегічні підзаконні нормативно-правові акти. В процесі формування та реалізації політики реінтеграції тимчасово окупованих територій важливо використовувати переваги комунікації між державою і громадянським суспільством.

Ефективна політика реінтеграції повинна спиратись на якісну інформаційну політику, забезпечувати відновлення інфраструктури та стимулювати економічний розвиток деокупованих територій.

Ключові слова: політика, територіальна цілісність, деокупація, механізм реінтеграції, тимчасово окуповані території.

Постановка проблеми. Реінтеграція тимчасово окупованих територій є питанням як глобального миробудування, так і подальшого державного будівництва України. Підхід до деокупації та реінтеграції тимчасово окупованих територій змінився з політико-дипломатичного на військово-політичний після повномасштабного вторгнення Росії.

Суспільні відносини щодо реінтеграції тимчасово окупованих територій є складними для правового врегулювання. Такі суспільні відносини не можуть розвиватися хаотично і природньо, а потребують ретельного прогнозування, моделювання та подальшого контролю.

В умовах відсічі воєнної агресії Російської Федерації, Україна має моделювати політику реінтеграції фактично в непередбачуваних і мало контрольованих умовах. Це ускладнюватиме її подальшу реалізацію після деокупації та відповідно оцінку її ефективності.

Окремі проблеми формування політики реінтеграції тимчасово окупованих територій України розкривали такі вчені, як: А. Бойко, О. Буткевич, О. Гуржій, В. Горбулін, О. Дахно, В. Демиденко, О. Даниленко, Н. Камінська, В. Ковальчук, О. Кресін, Ю. Легеза, А. Мацко, Н. Мішина, К. Савчук, О. Скрипнюк, Л. Тимченко, О. Циганов, Н. Шаптала, Ю. Шемшученко, Є. Щербань та інші. Але, враховуючи неврегульованість державної політики щодо реінтеграції тимчасово окупованих територій України, відповідний механізм не отримав комплексного розкриття.

Отже, метою цієї статті є характеристика політики реінтеграції тимчасово окупованих територій України та її правових основ з метою вироблення пропозицій щодо її удосконалення.

Виклад основного матеріалу. Політика реінтеграції тимчасово окупованих територій України є основою процесу відновлення територіальної цілісності держави після завершення військової агресії Російської Федерації.

Політика представляє собою організаційну та регулятивно-контрольну сфери суспільства, основні в системі інших сфер та такі, що охоплюють відносини та діяльність суб'єктів та об'єктів¹. Політико-правовий підхід до регулювання реінтеграції тимчасово окупованих територій є актуальним з огляду на вищезазначене.

Значний вплив на якості і характеристики політики можуть здійснювати методи, процедури і правила, які не обов'язково оформлені в законі і продекларовані. Далеко не всі з елементів політичного механізму

¹ Кормич Б. А. Державно-правовий механізм митно і політики України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Одеса. 2000. С. 7

державного регулювання підтримуються на інституційному рівні, спеціально створеними для цього установами. Тим більше, неможливо описати весь склад елементів політичного механізму тільки застосовуючи правові інститути, процеси, форми і засоби. У праві і законі оформляється лише частина норм, що регулюють систему державного управління¹ 2. Реінтеграції тимчасово окупованих територій України притаманний політичний контекст. Її регулювання здійснюється не тільки правовими, а й політичними нормами.

Дослідження політико-правових засад реінтеграції тимчасово окупованих територій дає більш глибоке розуміння цього процесу.

Актуальність політико-правового підходу обумовлюється гносеологічним потенціалом поєднання тісно взаємопов'язаних категорій «право» і «політика». Нормативний контекст не забезпечує цілісного сприйняття причин і наслідків діяльності політичних суб'єктів. А політико-інституційний аналіз не дає відповіді на питання щодо правових цілей перетворень та їх конкретного формального втілення³. Отож, поєднання цих вимірів дозволяє більш системно зрозуміти і розкрити процес реінтеграції тимчасово окупованих територій.

Евристичний потенціал політико-правового підходу проявляється у можливості розв'язувати дослідні завдання з урахуванням специфіки політичних і правових проблем. Подвійна сутність державно-владної проблематики отримала визнання на предметному полі функціонування сучасної держави у суспільстві⁴. Процес реінтеграції тимчасово окупованих територій України складний, тому формування відповідної політики потребує системного підходу.

Державна політика визначається як порівняно стабільна, організована й цілеспрямована діяльність/бездіяльність державних інституцій, здійснювана безпосередньо чи опосередковано щодо певної проблеми або сукупності проблем, що впливає на життя суспільства⁵. Державна політика стосується соціально значимих питань, яким і є відновлення суверенітету та територіальної цілісності України через реінтеграцію тимчасово окупованих територій.

Державна політика України з питань тимчасово окупованих територій – багатоаспектне явище міждисциплінарного й міжгалузевого характеру. Для концептуалізації моделі й стратегії державної політики України з питань тимчасово окупованих територій та захисту прав населення, що на них проживає, поряд з державною політикою відновлення територіальної

¹ Ганяк В. Й. Аналіз державної релігійної політики України щодо запобігання розколу Православної Церкви. *East European Scientific Journal*. 2016. № 11 (15). Vol. 1. С. 108.

² Ганяк В. Й. Політичні механізми у процесі вироблення державної політики у сфері свободи совісті й релігії: безпековий вимір. *Інвестиції: практика та досвід*. 2017. № 7. С. 112

³ Бура К. М. Політико-правовий підхід у дослідженні колізій в сучасних локальних демократіях. *Науково-теоретичний альманах «Грані»*. 2017. Т. 20. № 2(142). С. 29.

⁴ Бура К. М. Політико-правовий підхід у дослідженні колізій в сучасних локальних демократіях. *Науково-теоретичний альманах «Грані»*. 2017. Т. 20. № 2(142). С. 30.

⁵ Державна політика: аналіз та механізми її впровадження в Україні : навч. посіб. / за заг. ред. В. Ребкала, В. Тертички. Київ : НАДУ, 2000. С. 45.

цілісності держави, розбудови миру, інформаційного суверенітету України, воєнною політикою держави, необхідним є визначення ключових засад і пріоритетів. Ідеться про національні інтереси, права і свободи людини та громадянина, інтереси й потреби територіальних громад, народу, територіальну цілісність і непорушність державних кордонів України й інші конституційні та загальнолюдські цінності¹. Успішна реалізація політики з питань тимчасово окупованих територій України можлива за умови комплексного підходу з урахуванням міжнародного досвіду.

Політика реінтеграції тимчасово окупованих територій включає реінтеграцію власне територій і функціонування органів державної влади на них та політику реінтеграції населення, що проживає на зазначених територіях². Це не лише механічне возз'єднання територій, відновлення територіальної цілісності, а й налагодження діалогу, адаптація, інтеграція населення окупованих територій у загальнодержавний простір, захист їх прав, етнокультурна та етнополітична консолідація, запровадження особливих, спеціально напрацьованих форматів та політико-правових механізмів реінтеграції на непідконтрольних територіях³. Така політика включає низку напрямів, спрямованих на відновлення прав громадян та забезпечення безпеки, економічного розвитку й суспільної стабільності.

Реінтеграція має супроводжуватися важливими політичними заходами, що сприятимуть зміцненню миру та реалізації цілей роззброєння, демобілізації та реінтеграції. Серед них – створення механізмів правосуддя перехідного періоду, реалізація політики примирення, ефективна правозахисна стратегія, створення нових політичних партій, зміна конституції, вибори, створення нової судової системи, сприяння належному врядуванню, реформування системи безпеки, забезпечення доступу до землі та кредитів, тощо. Стратегія повинна носити комплексний характер і мати на меті відновлення миру та людського розвитку⁴ ⁵. Отож, політика реінтеграції тимчасово окупованих територій України потребує чітких і обґрунтованих правових рамок.

Політика реінтеграції тимчасово окупованих територій України не отримала комплексного врегулювання в окремому нормативно-правовому акті.

На сьогодні, правові основи статусу тимчасово окупованих територій України, визначають загальні риси політики їх реінтеграції. До таких

¹ Шаптала Н. К., Камінська Н. В. Державна політика України з питань тимчасово окупованих територій: проблеми концептуалізації в сучасному науковому дискурсі. *Філософські та методологічні проблеми права*. 2022. № 1 (23). С. 65.

² Скобельська О. Р. Шляхи деокупації та реінтеграції тимчасово окупованих територій і відновлення довіри населення до держави Україна. *Нове українське право*. 2023. № 4. С. 96.

³ Явір В. А. Реінтеграція: до проблеми визначення, суті та позиціонування у політиці України. *S.P.A.C.E.* 2017. № 6. С. 65.

⁴ UN DDR. Inter-Agency Working Group on Disarmament, Demobilization and Reintegration. (2005). DDR briefing note for senior managers on the integrated disarmament, demobilization and reintegration standards. URL: <http://unddr.org/uploads/documents/SMN-FINAL.pdf>.

⁵ Ржевська Н. Моделі реінтеграції окупованих територій: світовий досвід та український варіант. *Acta de Historia & Politica: Saeculum XXI*. 2019. № 1. С. 98.

нормативно-правових актів слід віднести Закони України «Про національну безпеку України» від 21 червня 2018 р., «Про правовий режим воєнного стану» від 12 травня 2015 р., «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики» від 01 липня 2010 р., «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15 квітня 2014 р., Стратегію національної безпеки України, затверджену Указом Президента України від 14 вересня 2020 р. № 392/2020, Державну стратегію регіонального розвитку на 2021-2027 роки, затверджену постановою Кабінету Міністрів України від 5 серпня 2020 р. № 695, Постанову Кабінету Міністрів України «Про підготовку до дій зі стабілізації та реінтеграції деокупованих територій Донецької та Луганської областей» від 12 травня 2023 р. № 486 та ін.

Необхідним є прийняття закону про реінтеграцію деокупованих територій та ухвалення відповідних підзаконних нормативно-правових актів.

У 2023 році Верховна Рада України оприлюднила Заяву про пріоритетні напрями державної політики України в сфері деокупації, реінтеграції і відновлення Автономної Республіки Крим та міста Севастополя» від 23 серпня 2023 р. У заяві оголошено наміри щодо відновлення територіальної цілісності України в межах її міжнародно визнаного державного кордону, у тому числі деокупація Автономної Республіки Крим та міста Севастополя¹. Ухвалення Концепції реінтеграції деокупованих територій, а також стратегічних документів щодо інформаційної та економічної політики на деокупованих територія є логічним продовженням такого політичного рішення.

Чим більше проходить часу після дезінтеграції або сепаратизації територій незалежної держави під зовнішнім тиском і за прямої участі іншої держави, тим примарнішими є перспективи возз'єднання і тим більше зусиль і ресурсів доведеться застосувати для реалізації цього процесу. Аж до відновлення воєнних дій та силового сценарію повернення контролю над окупованим регіоном². Линник Т. зазначає, що «Україна вживає активних програмних заходів із деокупації та реінтеграції Криму що зокрема знаходить своє відображення у планах. Зазначені плани передбачають спеціальний адміністративний шлях контролю за виконанням, а їх заходи можна розподілити на деокупаційні та реінтеграційні. До основних викликів зазначених урядових планів слід віднести потребу їх кореляції із стратегічними безпековими документами та із бюджетним програмуванням. Питання громадського контролю за виконанням планів деокупації та реінтеграції Криму має стати підґрунтям для нових наукових досліджень»³ 1. Реінтеграція є одним із ключових завдань української

¹ Про Заяву Верховної Ради України про пріоритетні напрями державної політики України в сфері деокупації, реінтеграції і відновлення Автономної Республіки Крим та міста Севастополя: Постанова Верховної Ради України від 23 серпня 2023 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3333-IX#Text>.

² Кресіна І. О. Політика реінтеграції та її роль у державній етнонаціональній політиці України. URL: <https://repository.knuba.edu.ua/server/api/core/bitstreams/c2e89171-b590-43a5->

³ Линник Т. В. Правове програмування деокупації та реінтеграції Криму в сучасних умовах.

державної політики, що насамперед потребує ретельної підготовки та визначення механізму подолання внутрішніх і зовнішніх ризиків.

Політики реінтеграції охоплює значну кількість стейкхолдерів – державних органів, органів місцевого самоврядування та громадянського суспільства. Кожен інститут має специфічні ресурси для участі в процесі створення та впровадження цих політик. До цього процесу залучені майже всі центральні органи виконавчої влади, служби та агентства. До процесу формування політик реінтеграції залучений і головний законодавчий орган – Верховна Рада України. Окрему нішу займає громадський сектор, який виступає проміжною ланкою між державними органами та суспільством². Громадська участь у політиці реінтеграції тимчасово окупованих територій України сприяє прозорості, справедливості та ефективності політичних рішень, а також зміцненню суспільної довіри. Громадські та волонтерські організації, благодійні фонди, громадські експертні групи можуть здійснювати контроль за дотриманням прав людини, процесами відбудови інфраструктури тощо. Це дозволяє уникнути зловживань і корупції.

Існує низка проблемних питань, які виникають у теоретичній площині та правозастосовній діяльності у зв'язку зі змінами, що були внесені до ряду законодавчих актів України в умовах дії правового режиму воєнного стану, зокрема: неоднозначність трактування нормативно-правових приписів, неузгодженість їх між собою, можливість різного тлумачення деяких положень, невикористана конкуренція деяких правових норм, їх недостатня формалізація (неконкретизованість) тощо^{3 4}. Упорядкування законодавства у сфері державної політики з відновлення та реінтеграції деокупованих та постраждалих від конфлікту територій має здійснюватись за такими напрямками: прийняття відповідних законів, які впливають з Конституції України; усунення дублювання та суперечностей в існуючих законах та підзаконних актах; вдосконалення окремих норм, пов'язаних з визначенням статусу деокупованої та реінтегрованої після закінчення конфлікту території⁵. Ключовим залишається прийняття основних

Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції. 2023. № 1. С. 137.

¹ Наливайко Л.Р., Мінакова Є.В. Забезпечення доступу внутрішньо переміщених осіб до виборчих прав на місцевому рівні (на основі досвіду проведення місцевих виборів 2020 року): теоретико-прикладний аспект. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. Спеціальний випуск.* 2021. № 2. С. 33.

² Політики реінтеграції тимчасово окупованих територій України: досягнення та виклики: аналітичний звіт / А. Осипчук, А. Сулов, С. Шулімов, В. Усачова, М. Яковлев; Школи політичної аналітики НаУКМА. Київ, [б.в.]. 2021. С. 14.

³ Шевчук Т. А. До питання про нормативно-правове забезпечення діяльності щодо деокупації тимчасово окупованої території України. *Злочинність і протидія їй в умовах війни та у повоєнній перспективі: міждисциплінарна панорама* : зб. тез доп. Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Вінниця, 19 квіт. 2024 р.) / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ ; Кримінол. асоц. України. Вінниця : ХНУВС, 2024. С. 655.

⁴ Nalyvaiko L., Chepik-Tregubenko O. Main Directions of Effective Interaction of Public Authorities and Institutes of Civil Society. Legislation of EU countries: history, shortcomings and prospects for the development: collective monograph // Frankfurt (Oder): Izdevniecība «Baltija Publishing, 2019. P. 197–214.

⁵ Келембет О. С. Аналіз нормативно-правового забезпечення реалізації державної політики відновлення та реінтеграції деокупованих та постраждалих від військового конфлікту регіонів України. *Аспекти публічного управління.* 2017. Т. 5. № 7. С. 38.

нормативно-правових актів щодо політики реінтеграції тимчасово окупованих територій.

Ефективність української політики з врегулювання конфлікту на Донбасі, яка формувалася і здійснювалася у складних умовах, обмежувалася низкою об'єктивних внутрішніх і зовнішніх обставин. Дії української влади часто мали реактивний, ситуаційний характер, а деякі проблеми залишалися поза увагою або були відкладені на майбутнє. Досі триває важливий процес удосконалення законодавчого та правового, інституційного забезпечення політики України щодо тимчасово окупованих територій^{1 2 3}. Після повномасштабного вторгнення низка вказаних проблем залишаються актуальними та потребують вирішення.

Участь міжнародних організацій та українських неурядових організацій у формуванні та реалізації політики реінтеграції забезпечить її якість, прозорість та гарантує включеність громадянського суспільства в цей процес.

Висновки. Формування політики реінтеграції тимчасово окупованих територій України є важливим завданням, яке вимагає комплексного та системного підходу. Політика реінтеграції повинна ґрунтуватися на Конституції України та бути визначеною в окремому законі України, крім того важливі чіткі і послідовні стратегічні підзаконні нормативно-правові акти. В процесі формування та реалізації політики реінтеграції тимчасово окупованих територій важливо використовувати переваги комунікації між державою і громадянським суспільством. Ефективна політика реінтеграції повинна спиратись на якісну інформаційну політику, забезпечувати відновлення інфраструктури та стимулювати економічний розвиток деокупованих територій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Nalyvaiko L., Chepik-Tregubenko O. Main Directions of Effective Interaction of Public Authorities and Institutes of Civil Society. Legislation of EU countries: history, shortcomings and prospects for the development: collective monograph // Frankfurt (Oder): Izdavnicebā «Baltija Publishing, 2019. P. 197–214.

2. UN DDR. Inter-Agency Working Group on Disarmament, Demobilization and Reintegration. (2005). DDR briefing note for senior managers on the integrated disarmament, demobilization and reintegration standards. URL: <http://unddr.org/uploads/documents/SMN-FINAL.pdf>.

3. Братунь К.О. Безпековий вимір міждержавних українсько-російських відносин: дис. ... канд. політ. наук. Київ 2021. 244 с.

¹ Братунь К.О. Безпековий вимір міждержавних українсько-російських відносин: дис. ... канд. політ. наук. Київ 2021. С. 108.

² Чепік-Трегубенко О. С. Інформаційна система суспільства: теоретико-правовий аспект. *Право і суспільство*. 2015. № 2 (3). С. 118.

³ Наливайко Л.Р. Інформаційна безпека та інформаційна політика в Україні: конституційно-правовий аспект. *Вісник Запорізького державного університету*. 2003. № 1. С. 63.

4. Буря К. М. Політико-правовий підхід у дослідженні колізій в сучасних локальних демократіях. *Науково-теоретичний альманах «Грані»*. 2017. Т. 20. № 2(142). С. 26-31.

5. Ганяк В. Й. Аналіз державної релігійної політики України щодо запобігання розколу Православної Церкви. *East European Scientific Journal*. 2016. № 11 (15). Vol. 1. P. 105-111.

6. Ганяк В. Й. Політичні механізми у процесі вироблення державної політики у сфері свободи совісті й релігії: безпековий вимір. *Інвестиції: практика та досвід*. 2017. № 7. С. 110-115.

7. Державна політика: аналіз та механізми її впровадження в Україні : навч. посіб. / за заг. ред. В. Ребкала, В. Тертички. Київ : НАДУ, 2000. 232 с.

8. Келембет О. С. Аналіз нормативно-правового забезпечення реалізації державної політики відновлення та реінтеграції деокупованих та постраждалих від військового конфлікту регіонів України. *Аспекти публічного управління*. 2017. Т. 5. № 7. С. 36-43.

9. Кормич Б. А. Державно-правовий механізм митно і політики України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Одеса. 2000. 25 с.

10. Кресіна І. О. Політика реінтеграції та її роль у державній етнонаціональній політиці України. URL: <https://repository.knuba.edu.ua/server/api/core/bitstreams/c2e89171-b590-43a5->

11. Линник Т. В. Правове програмування деокупації та реінтеграції Криму в сучасних умовах. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. 2023. № 1. С. 135-140.

12. Наливайко Л.Р. Інформаційна безпека та інформаційна політика в Україні: конституційно-правовий аспект. *Вісник Запорізького державного університету*. 2003. № 1. С. 60-65.

13. Наливайко Л.Р., Мінакова Є.В. Забезпечення доступу внутрішньо переміщених осіб до виборчих прав на місцевому рівні (на основі досвіду проведення місцевих виборів 2020 року): теоретико-прикладний аспект. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. Спеціальний випуск*. 2021. № 2. С. 31-36.

14. Політики реінтеграції тимчасово окупованих територій України: досягнення та виклики: аналітичний звіт / А. Осипчук, А. Суслов, С. Шулімов, В. Усачова, М. Яковлев; Школи політичної аналітики НаУКМА. Київ, [б.в.]. 2021. 52 с.

15. Про Заяву Верховної Ради України про пріоритетні напрями державної політики України в сфері деокупації, реінтеграції і відновлення Автономної Республіки Крим та міста Севастополя: Постанова Верховної Ради України від 23 серпня 2023 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3333-IX#Text>.

16. Ржевська Н. Моделі реінтеграції окупованих територій: світовий досвід та український варіант. *Acta de Historia & Politica: Saeculum XXI*. 2019. № 1. С. 96-106.

17. Скобельська О. Р. Шляхи деокупації та реінтеграції тимчасово окупованих територій і відновлення довіри населення до держави Україна. *Нове українське право*. 2023. № 4. С. 96-102.

18. Чепік-Трегубенко О. С. Інформаційна система суспільства: теоретико-правовий аспект. *Право і суспільство*. 2015. № 2 (3). С. 117-122.

19. Шаптала Н. К., Камінська Н. В. Державна політика України з питань тимчасово окупованих територій: проблеми концептуалізації в сучасному науковому дискурсі. *Філософські та методологічні проблеми права*. 2022. № 1 (23). С. 57-69.

20. Шевчук Т. А. До питання про нормативно-правове забезпечення діяльності щодо деокупації тимчасово окупованої території України. *Злочинність і протидія їй в умовах війни та у повоєнній перспективі: міждисциплінарна панорама* : зб. тез доп. Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Вінниця, 19 квіт. 2024 р.) / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ ; Кримінол. асоц. України. Вінниця : ХНУВС, 2024. С. 652-657.

21. Явір В. А. Реінтеграція: до проблеми визначення, суті та позиціонування у політиці України. *S.P.A.C.E.* 2017. № 6. С. 64-67.

Стаття надійшла до редакції 24.03.2024

Yevheniia V. MINAKOVA

PhD in Law, Associate Professor

(Dnipro State University of Internal Affairs, Dnipro, Ukraine)

REINTEGRATION POLICY OF TEMPORARILY OCCUPIED TERRITORIES OF UKRAINE AND ITS LEGAL BASIS

The article describes the policy of reintegration of the temporarily occupied territories of Ukraine and its legal foundations with the aim of developing proposals for its improvement.

The political context is inherent in the reintegration of the temporarily occupied territories of Ukraine. Reintegration is one of the key tasks of Ukrainian state policy, which first of all requires careful preparation and determination of the mechanism for overcoming internal and external risks.

It is noted that the policy of reintegration of the temporarily occupied territories of Ukraine has not been comprehensively regulated in a separate legal act. It is necessary to adopt the law on the reintegration of the de-occupied territories and to adopt the corresponding subordinate legal acts. The adoption of the Concept of reintegration of the de-occupied territories, as well as strategic documents on information and economic policy in the de-occupied territories, is a logical continuation of such a political decision.

It has been proven that public participation in the policy of reintegration of the temporarily occupied territories of Ukraine contributes to the transparency, fairness and effectiveness of political decisions, as well as strengthening public trust.

It was concluded that the formation of the reintegration policy of the temporarily occupied territories of Ukraine is an important task that requires a complex and systematic approach. The policy of reintegration should be based on the Constitution of Ukraine and be defined in a separate law of Ukraine, in addition, clear and consistent strategic bylaws are important. In the process of forming and implementing the reintegration policy of temporarily occupied territories, it is important to use the advantages of communication between the state and civil society. An effective reintegration policy should be based on a quality information policy, ensure the restoration of infrastructure and stimulate the economic development of the de-occupied territories.

Keywords: *politics, territorial integrity, deoccupation, reintegration mechanism, temporarily occupied territories.*